

DZIENNIK

ZARZĄDU MIEJSKIEGO

W M. STOŁ. WARSZAWIE

Nr 41/42.

11 czerwca

1938 r.

TREŚĆ NUMERU:

DZIAŁ URZĘDOWY:

- Poz. 50. Zasady przekładania na właścicieli działek kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów w m. st. Warszawie.
Poz. 51. Zasady przekładania na właścicieli działek kosztów zamiany nawierzchni placów i ulic w m. st. Warszawie.
Poz. 52. Plany zabudowania miasta. (Ogłoszenie Zarządu Miejskiego w m. st. Warszawie o planach zabudowania).
Poz. 53. Otwarcie kanałów i przewodów wodociągowych.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

DZIAŁ OGŁOSZEŃ.

DZIAŁ URZĘDOWY

Poz. 50.

Zasady przekładania na właścicieli działek kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów w m. st. Warszawie.

Uchwały Kolegium Tymczasowego Zarządu Miejskiego z dn. 27.I.1938 r., nr Kl. 921 i z dn. 12.V.1938 r. nr Kl. 139, zatwierdzone przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dn. 11.III.1938 r. nr S. S. 27-29.

Na podstawie art. 174 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. nr 23, poz. 202) w brzmieniu ustawy z dn. 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. nr 56, poz. 405) oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 10 czerwca 1937 r. o zwolnieniu od obowiązku ponoszenia kosztów urządzenia ulic i placów oraz zmniejszeniu i odroczeniu uiszczenia wpłat z tego tytułu (Dz. U. R. P. nr 46, poz. 351) koszty pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych, określone w specjalnych uchwałach Rady Miejskiej, zatwierdzonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych — przekłada się na właścicieli działek przyległych do tych ulic lub placów, na zasadach następujących:

URZĄDZENIA, KTÓRYCH KOSZTY MOGĄ BYĆ PRZEKŁADANE.

§ 1.

(1) Koszty pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych w rozumieniu art. 174 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. nr 23, poz. 202), w brzmieniu ustawy z dn. 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. nr 56, poz. 405), będą przekładane na właścicieli działek, gdy te ulice i place nie posiadają:

- a) nawierzchni, odpowiadającej wymaganiom art. 172 tegoż rozporządzenia,
- b) chodników wraz z krawężnikami,
- c) ulicznego przewodu wodociągowego,
- d) kanału ulicznego,
- e) oświetlenia ulicznego.

(2) Gdy ulica lub plac komunikacyjny posiada jedno albo kilka z tych urządzeń, przekładane będą koszty budowy lub założenia brakujących urządzeń.

(3) W razie, gdy ulica lub plac będą zaopatrywane stopniowo w wyżej wymienione urządzenia, koszty tych urządzeń będą przekładane w miarę zaopatrzenia ulicy lub placu w poszczególne urządzenia. W przypadku, gdy przy zaopatrzeniu ulicy w brakujące urządzenia zachodzi potrzeba naruszenia już istniejących urządzeń, nie mogą być przełożone koszty naprawy istniejących urządzeń, albo koszty ponownego zaopatrzenia ulicy w urządzenia, które na niej już istniały.

OBLICZENIE KOSZTÓW PIERWSZEGO URZĄDZENIA ULIC I PLACÓW.

§ 2.

(1) Do kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych, podlegających w całości lub w części przełożeniu, zalicza się:

a) wartość gruntu zajętego pod ulicę lub plac wraz z kosztami przewłaszczeniowymi i pomiarowymi, względnie, gdy ulica lub plac są szersze niż 20 m, wartość pasów gruntów o szerokości 20 m,

b) koszty budowy nawierzchni ulicznej, tj. krawężników, ścieków, jezdni i chodników wraz z kosztami robót ziemnych i podłoża, odpowiadające rzeczywistym kosztom, względnie, gdy chodzi o place lub ulice szersze niż 20 m, koszty odpowiadające kosztom urządzenia nawierzchni ulicznej przy łącznej szerokości chodników wraz z kra-

wężnikami 10 m oraz jezdni o szerokości 10 m. Jako górną granicę kosztów budowy nawierzchni, które mogą być przekładane na zainteresowanych, przyjmuje się:

- 1) koszt wybudowania jezdni z bazaltowej drobnej kostki (półbruczku) z zalaniem spoin masą bitumiczną bez kosztów urządzenia podłoża jezdni, lecz z kosztami robót ziemnych;
- 2) koszt ułożenia chodnika z płyt betonowych na piasku z zalaniem spoin zaprawą cementową w stosunku 1 : 3 i ułożeniem krawężnika betonowego na odpowiednim podłożu;
- c) koszt ułożenia przewodu wodociągowego w wysokości nieprzekraczającej kosztów założenia jednego przewodu żeliwnego o średnicy 100 mm wraz z całkowitym kosztem uzbrojenia, w gruncie niepokrytym trwałą nawierzchnią, z szalowaniem, na głębokości 1,8 m, licząc od wierzchu rury;
- d) koszt ułożenia przewodu kanalizacyjnego w wysokości nieprzekraczającej kosztów ułożenia jednego przewodu (niezależnie od systemu kanalizacji ogólnospławnej, czy rozdzielczej), z rur kamionkowych o średnicy 300 mm, z całkowitym uzbrojeniem, w gruncie niepokrytym trwałą nawierzchnią, z szalowaniem, na głębokości 3,5 m, licząc od dołu rury;
- e) koszt urządzenia oświetlenia ulicznego w wysokości nieprzekraczającej:

- 1) przy oświetleniu elektrycznym — kosztów ułożenia kabla ziemnego na niskie napięcie o przekroju miedzi 3×16 mm kw., na głębokości 0,8 m, w gruncie niepokrytym trwałą nawierzchnią oraz ustawienia lamp ulicznych, przyjmując na kilometr długości ulicy mierzonej wzdłuż osi 33 lampy 200-watowe na słupach o wysokości 6 m, z rur żelaznych ciągnionych z cokołami żeliwnymi, owalnymi, urządzeniami do opuszczania, oprawą oświetleniową metalową typu normalnego, automatem do zapalenia i gaszenia w każdej lampie, bezpiecznikami wraz z przyłączeniem do sieci za pomocą kabla ziemnego o przekroju miedzi 2×4 mm kw. i przeciętnej długości 9 m;
 - 2) przy oświetleniu gazowym — kosztów ułożenia przewodu z rur ciągnionych izolowanych o średnicy 80 mm wraz z całkowitym kosztem uzbrojenia, w gruncie niepokrytym trwałą nawierzchnią, na głębokości 1 m oraz ustawienia lamp ulicznych, przyjmując na kilometr długości ulicy, mierzonej wzdłuż osi 33 lampy na słupach o wysokości 5 m, z rur żelaznych ciągnionych z podstawami i cokołami żeliwnymi, z lampą 4-ro płomienią o sile 200 świec wraz z dopływami do tychże.
- (3) Przekładane koszty robót ziemnych, określonych w ust. 1 pkt. b) niniejszego paragrafu, nie mogą przekraczać 10% przekładanych kosztów budowy jezdni oraz chodników wraz z krawężnikami.

(4) Koszty robót ziemnych należy podzielić proporcjonalnie do powierzchni jezdni i chodników z krawężnikami.

(5) W razie, gdy ulica lub plac zostaną zaopatrzone na razie w nawierzchnię prowizoryczną, która ma służyć jako podłoże przyszłej nawierzchni

stałej, będą przekładane koszty budowy zarówno wspomnianego podłoża, jak i nawierzchni stałej, z zachowaniem warunku, że ogólne koszty budowy podłoża i nawierzchni nie mogą przekroczyć norm obliczonych na zasadzie ust. 1 pkt. b) niniejszego paragrafu oraz będą przekładane równocześnie, nie później jednak niż w czwartym roku budżetowym od chwili rozpoczęcia robót przy urządzeniu podłoża ulicy lub placu.

§ 3.

(1) Za podstawę do obliczenia przekładanych kosztów przyjmuje się:

a) wartość gruntu, zajętego pod ulicę lub plac, którą określa się:

- 1) dla gruntów nabytych w roku, w którym koszty są przekładane oraz w okresie 3-letnim, poprzedzającym ten rok — według rzeczywistych kosztów nabycia wraz z kosztami przewłaszczeniowymi i pomiarowymi,
 - 2) dla gruntów, nabytych przed okresem, wskazanym w pkt. 1 oraz dla gruntów, otrzymanych tytułem darowizny — według taksy uchwalonej przez Komisję Taksacyjną;
- b) koszty budowy jezdni i chodników, założenia przewodu kanalizacyjnego i wodociągowego oraz oświetlenia ulicznego, ustalone dla poszczególnych ulic i placów komunikacyjnych w kosztorysach wstępnych na podstawie cen jednostkowych, które powinny obejmować:

- 1) koszty materiałów po cenach, będących wynikiem przetargów w Zarządzie Miejskim, względnie w braku takich danych, po cenach rynkowych z okresu wykonania danego urządzenia;
 - 2) koszty robocizny, według stawek, obowiązujących w Zarządzie Miejskim w okresie wykonania danego urządzenia;
 - 3) koszty ogólne, jak: świadczenia socjalne, ubezpieczenia, wydatki administracyjne i zużycia narzędzi, przy czym wydatki na administrację i zużycie narzędzi winny być obliczone w wysokości 13% kosztów materiałów i robocizny, określonych w pkt. „a” i „b”.
- (2) W przypadku, gdyby faktyczne koszty urządzeń, określonych wyżej w pkt. „b”, były mniejsze od kosztów, ustalonych uchwałą Rady Miejskiej, przełożeniu podlegają rzeczywiste koszty, poniesione przez Gminę.

(3) Wymieniona w pkt. „a” ust. 1 Komisja Taksacyjna zostanie powołana przez Zarząd Miejski w składzie: przewodniczącego — powołanego przez Zarząd Miejski, 3-ch osób wybranych przez Radę Miejską, 2-ch członków wybranych przez Zarząd Miejski — jednego spośród kandydatów zgłoszonych przez zrzeszenia właścicieli nieruchomości oraz jednego spośród kandydatów zgłoszonych — w liczbie co najmniej trzech — przez Towarzystwo Kredytowe Miejskie. Przy głosowaniu w przypadku równości głosów — głos przewodniczącego przeważa.

§ 4.

(1) Do określenia całkowitej wartości gruntu dla danej ulicy względnie odcinka pomiędzy kolejnymi ulicami poprzecznymi należy przyjąć wartość gruntu, położonego pomiędzy liniami regulacyjnymi a skrzyżowaniem ulic oraz część wartości gruntu pod skrzyżowaniami w stosunku odwrotnym

nie proporcjonalnym do ilości krzyżujących się ulic.

(2) Do określenia całkowitych kosztów budowy urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych i oświetleniowych przyjąć należy długość danej ulicy od osi do osi kolejnych ulic poprzecznych.

(3) Do określenia całkowitych kosztów nawierzchni jezdni i chodników należy przyjąć powierzchnię zawartą pomiędzy liniami regulacyjnymi bloków budowlanych oraz część powierzchni na skrzyżowaniach ulic w stosunku odwrotnie proporcjonalnym do ilości ulic krzyżujących się.

§ 5.

(1) Wartość gruntu, zajętego pod ulicę, będzie przekładana równocześnie z kosztami urządzenia nawierzchni jezdni.

(2) Wartość gruntu, zajętego pod chodniki i krawężniki, stanowiącego własność Gminy w dniu I.VIII.1936 r., nie będzie przekładana, o ile jezdnia została wykonana przed dniem 1 stycznia 1938 r.

ZASADY PRZEKLADANIA KOSZTÓW.

§ 6.

(1) Koszty pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych przekłada się na właścicieli działek przyległych do tych ulic i placów, w zależności od charakteru urządanych ulic i placów oraz intensywności dopuszczalnego zabudowania działek.

(2) Charakter ulicy zależy od sposobu zabudowania przyległych działek i przeznaczenia budynków.

(3) Intensywność zabudowania określa się iloczynem liczby oznaczającej w m kw. powierzchnię, która może być zabudowana w myśl prawomocnego planu zabudowania (art. 10 pkt. 2 i art. 11 pkt. „d” prawa budowlanego) i dozwolonej liczby kondygnacji, podzielonym przez liczbę, oznaczającą w m kw. całą powierzchnię działek do głębokości 70 m od linii regulacyjnej ulicy. Przy obliczaniu intensywności zabudowania każdą kondygnację suterrenową lub poddaszną traktuje się jako połowę kondygnacji.

(4) Przeciętną intensywność zabudowania oblicza się osobno dla terenów przyległych do każdej ulicy lub placu komunikacyjnego, gdy przekłada się koszty urządzenia ulicy lub placu na całej ich długości, albo osobno dla terenów przyległych do każdego ich odcinka, gdy przekłada się koszty urządzenia ulicy lub placu nie na całej długości, lecz na długości pewnego odcinka.

(5) O ile dla danego terenu istnieje plan zabudowania uchwalony przez Radę Miejską, lecz jeszcze nie prawomocny, wtedy intensywność zabudowania oblicza się na podstawie tego planu.

(6) W razie, gdy osiedle bądź dzielnica prawomocnego planu zabudowania nie posiada, a front znajdujących się przy ulicy lub placu działek zabudowanych wynosi co najmniej $\frac{1}{6}$ długości obu przeciwległych frontów ulicy lub placu, bądź pewnego ich odcinka, za intensywność zabudowania przy danej ulicy lub placu, albo przy danym odcinku ulicy lub placu, uważa się przeciętną intensywność zabudowania działek zabudowanych, przy czym bierze się pod uwagę tylko działki zabudowane budynkami mieszkalnymi, przemysłowymi o charakterze stałym, nie bierze się natomiast pod uwagę działek, na których intensywność zabudowania wynosi mniej niż 0.10.

(7) Gdy front działek zabudowanych, nie objętych prawomocnym planem zabudowania, wynosi mniej niż $\frac{1}{6}$ długości obu przeciwległych frontów ulicy lub dwu przeciwległych frontów placu, intensywność zabudowania określa się stosownie do przewidywanej gęstości przyszłego zabudowania. W tych przypadkach jednak obowiązek uiszczenia przełożonych kosztów urządzenia ulicy powstaje dopiero z chwilą, gdy faktycznie zostanie uskutecznione zabudowanie określonej wyżej ilości działek, a ponadto w razie, gdy intensywność zabudowania okazała się mniejsza od intensywności, przewidzianej przy przekładaniu kosztów urządzenia ulicy, ogólna wysokość przekładanych kosztów zostanie zredukowana stosownie do rzeczywistej intensywności.

(8) W razie, gdyby po przełożeniu kosztów urządzenia ulicy lub placu komunikacyjnego został sporządzony i uprawomocnił się w okresie 10-ciu lat od uiszczenia przełożonych kosztów plan zabudowania, przewidujący intensywność zabudowania mniejszą od intensywności, którą przyjęto za podstawę przy przekładaniu omawianych kosztów, wówczas podlega zwrotowi właścicielom działek na ich żądanie nadwyżka uiszczonych kosztów w stosunku do kosztów, jakie mogłyby być przełożone po uprawomocnieniu się wspomnianego planu zabudowania, jednak bez uwzględnienia oprocentowania tej nadwyżki.

§ 7.

(1) Wysokość wpłat przypadająca do uiszczenia przez właścicieli działek lub nieruchomości, przyległych do ulic lub placów komunikacyjnych, z tytułu urządzenia nawierzchni tych ulic i placów, łącznie z wartością gruntów nie może przekroczyć w stosunku do kosztów urządzenia ulicy o szerokości 20 m, licząc 10 m na jezdnię i 10 m na oba chodniki wraz z krawężnikami, części kosztów takiego urządzenia, wyrażonej procentowo liczbą, określającą przeciętną intensywność zabudowania, pomnożoną przez 2.

(2) W razie, gdy łączna szerokość jezdni i chodników jest większa od 20 m, przekłada się koszty urządzenia jezdni o szerokości 10 m i chodników wraz z krawężnikami o szerokości 10 m.

(3) W razie, gdy prawomocny plan zabudowania dopuszcza przy ulicy lub placu o zabudowaniu zwartym urządzenie pomieszczeń na zakłady handlowe, rzemieślnicze i drobne zakłady przemysłowe, procentowe określenie tej części kosztów urządzenia nawierzchni ulicy 20 m szerokości, której nie mogą przekraczać przekładane koszty, podwyższa się o 10%.

(4) Ograniczenia w wysokości przekładanych kosztów urządzenia ulic i placów komunikacyjnych, określone wyżej w ust. 1 i 3, nie mają zastosowania:

a) gdy na działkach lub nieruchomościach, przyległych do ulicy lub placu, dopuszcza się wzniesienie zakładów przemysłowych w myśl art. 10 pkt. 1 lit. „f” i „g” prawa budowlanego;

b) gdy działki, przyległe do ulicy lub placu, przeznaczone są do zabudowania luźnego budynkami, zawierającymi chociażby po jednym mieszkaniu o pięciu izbach lub większym.

(5) Do kosztów ułożenia przewodów wodociągowych i kanalizacyjnych oraz urządzenia oświetlenia ulicznego nie stosuje się ograniczeń przewidzianych w ustępach poprzednich niniejszego pa-

ragrafu, natomiast przekłada się koszty tych urządzeń w całości, dopuszczalnej przez § 2 ust. 1 niniejszych zasad.

(6) Koszty pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych nie będą przekładane na właścicieli działek, przyległych do tych ulic i placów, gdy przeciętna intensywność zabudowania tych działek jest mniejsza niż 0.10.

(7) W razie, gdy po jednej stronie ulicy lub placu komunikacyjnego znajdują się tereny, które w myśl prawomocnego planu zabudowania nie mogą być zabudowane, albo których intensywność zabudowania wyraża się liczbą mniejszą niż 0.10, wówczas podlegające przełożeniu koszty urządzenia ulicy lub placu komunikacyjnego oblicza się tylko dla drugiej strony ulicy lub placu, przyjmując za sumę przekładaną połowę kosztów urządzenia nawierzchni ulicy wraz z wartością gruntów.

§ 8.

(1) Przy przekładaniu kosztów urządzenia ulic i placów komunikacyjnych, osobno przekłada się na właścicieli przyległych działek koszty urządzenia każdej ulicy, albo dwóch przeciwległych stron każdego placu o kształcie czworoboku.

(2) W razie, gdy ulica lub plac nie posiada na całej swej długości jednolitego profilu poprzecznego, wówczas przy przekładaniu kosztów urządzenia zostaną one podzielone na odcinki, z których każdy powinien posiadać jednolity profil poprzeczny i być urządzony w sposób jednolity.

(3) Gdy plac komunikacyjny ma kształt odmienny od czworoboku, oddzielnie przekłada się koszty urządzenia każdego jego odcinka, znajdującego się pomiędzy najbliższymi ulicami.

(4) Koszty urządzenia ulic i placów komunikacyjnych przy ich zbiegu dolicza się do kosztów urządzenia ulicy tylko w części, będącej w stosunku odwrotnie proporcjonalnym do ilości zbiegających się ulic.

(5) W razie, gdy urządza się tylko część ulicy lub placu, bądź część ich odcinka określonego wyżej, mogą być przełożone na właścicieli przyległych działek koszty urządzenia tej części.

(6) Przy podziale ulic i placów na odcinki, w myśl zasad wyżej podanych, granice tych odcinków, o ile nie przechodzą na skrzyżowaniach ulic, stanowią linie, prowadzone prostopadłe do osi ulicy od miejsca, w którym stykają się z ulicą granice sąsiednich nieruchomości, a gdy linie te, prowadzone od granic nieruchomości po obu stronach ulicy lub placu, nie stanowią jednej linii prostej, granice te stanowią linie przeprowadzone do osi ulicy oraz linia osi ulicy.

(7) Właściciele działek narożnych względnie przylegających do dwóch lub więcej ulic będą obciążeni kosztami urządzenia tych ulic lub placów, do których te działki przylegają.

§ 9.

(1) Koszty pierwszego urządzenia ulicy lub placu przekłada się na zainteresowanych właścicieli działek w sposób określony następującym wzorem:

$$k = \frac{K}{3} \left[\frac{p}{P} + \frac{1}{L} + \frac{ns}{M} \right]$$

Objaśnienia symboli:

k = kwota przypadająca na daną działkę,
K = ogólny koszt podlegający przełożeniu,
p = powierzchnia działki,
n = ilość kondygnacji,
l = długość frontu działki,
s = powierzchnia zabudowania,
P = suma powierzchni wszystkich działek,
L = suma frontów wszystkich działek,
M = suma „ns”.

(2) Dla działek objętych szczegółowym planem zabudowania współczynnik „s” przyjęty będzie w metrach kwadratowych, dla działek zaś objętych jedynie ogólnym planem zabudowania współczynnik „s” przyjmuje się w procentach zabudowania.

(3) Dla działek przyległych do dwóch ulic za powierzchnię działki do rozliczenia przyjmuje się połowę powierzchni rzeczywistej, za powierzchnię zabudowania do rozliczenia — połowę powierzchni przewidzianej planem zabudowania. Dla działek przyległych do trzech lub więcej ulic za powierzchnię do obliczenia przyjmuje się $\frac{1}{3}$ powierzchni rzeczywistej działki, za powierzchnię zabudowania — $\frac{1}{3}$ powierzchni zabudowania przewidzianej planem zabudowania, za długość frontu $\frac{1}{2}$ frontu przyległego do danej ulicy.

(4) Dla terenów przemysłowych, określonych przez art. 10 ust. 1 pkt. „f” i „g” prawa budowlanego, dla których plan zabudowania nie określa powierzchni zabudowania i ilości kondygnacji przyjmuje się za powierzchnię zabudowania — powierzchnię parceli, za ilość kondygnacji przyjmuje się 4 kondygnacje.

ULGI I ODROCZENIA UISZCZENIA NALEŻNOŚCI.

§ 10.

(1) Gmina m. st. Warszawy ponosi udział w kosztach na równi z innymi właścicielami działek jeżeli:

a) jest właścicielem danej działki;

b) plany zabudowania Miasta nie przewidują zabudowania danej działki lub ograniczają w ten sposób, że intensywność zabudowania jest mniejsza niż 0.10;

c) działka na podstawie ustawy z dn. 28 stycznia 1932 r. o stosunkach prawnych w obszarach warownych i rejonach umocnionych (Dz. U. R. P. nr 19, poz. 124) lub na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. U. R. P. z 1935 r. nr 69, poz. 437) nie może być zabudowana lub intensywność dopuszczalnego zabudowania jest mniejsza niż 0.10;

d) działka przeznaczona jest w myśl planu zabudowania na świątynię lub cmentarz prawnie uznanego wyznania, z tym jednak, że ewentualnie nie odchodzący z tej działki grunt pod ulicę lub plac został przekazany Gminie m. st. Warszawy tytułem darowizny;

e) działka zajęta jest na: szkoły powszechne, licea, szkoły zawodowe, gimnazja, seminaria nauki, szkoły duchowne, wojskowe oraz uczelnie wyższe, muzea, biblioteki oraz boiska sportowe — właścicielem których jest Skarb Państwa lub samorząd terytorialny lub gospodarczy, organizacja

cja społeczna lub zawodowa, z tym jednak, że ewentualnie odchodzący z tej działki grunt pod ulicę lub plac został przekazany Gminie m. st. Warszawy tytułem darowizny;

f) działka zajęta jest na: szpitale, stacje higieny zapobiegawczej, domy noclegowe, zakłady opiekuńcze, sierocińce, schroniska dla starców, o ile stanowią własność Skarbu Państwa, samorządu terytorialnego czy gospodarczego, organizacji społecznej lub zawodowej oraz fundacji — z tym jednak, że ewentualnie odchodzący z tej działki grunt pod ulicę lub plac został przekazany Gminie m. st. Warszawy tytułem darowizny;

g) właścicielem działki jest państwo obce, a działka przeznaczona jest pod budynki przedstawicielstwa dyplomatycznego lub konsularnego tego państwa, o ile przedstawicielstwa dyplomatyczne i konsularne polskie w państwie tym są zwolnione od ponoszenia takich ciężarów, albo, o ile grunt zajęty pod ulicę lub plac, a przylegający do danej działki, został przekazany Gminie m. st. Warszawy tytułem darowizny.

(2) Uiszczenie kosztów, przypadających do zapłaty na mocy niniejszych zasad, odracza się bez doliczania procentów zwłoki do czasu zmiany przeznaczenia na takie, które nie powodują odroczenia, gdy działka zajęta jest na koszary wojskowe, place ćwiczeń, lotniska wojskowe, koszary i lokale policyjne, o ile działki te stanowią własność Skarbu Państwa i o ile grunt, zajęty pod ulicę lub plac, a wydzielony z danej działki, został przekazany Gminie m. st. Warszawy tytułem darowizny.

(3) Uiszczenie kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych odracza się bez doliczania procentów zwłoki właścicielom działek, niezdatnych do zabudowania z powodów, określonych w art. 175 prawa budowlanego, do czasu usunięcia wad, czyniących działkę niezdatną do zabudowania — względnie do czasu wzniesienia na nich budynków na podstawie pozwolenia władzy, udzielonego w myśl art. 175, pkt. 2, prawa budowlanego, pod warunkiem jednak dokonania odpowiedniego wpisu w księdze hipotecznej.

§ 11.

(1) W razie, gdy na działkach znajdują się budynki podlegające przepisom ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. z 1936 r., nr 39, poz. 297), uiszczenie opłat z tytułu urządzenia ulicy lub placu komunikacyjnego, przypadających od właścicieli tych działek, odracza się na ich prośbę w całości lub w części, bez doliczenia procentów zwłoki na zasadach niżej wyluszczonych:

(2) Uiszczenie opłat, wspomnianych w ust. 1, odracza się w całości, gdy:

a) budynki, podlegające przepisom ustawy o ochronie lokatorów, zajmują więcej niż połowę powierzchni, przeznaczonej do zabudowania w zatwierdzonym albo prawomocnym planie zabudowania, a w braku planu zabudowania — więcej niż $\frac{1}{4}$ powierzchni działki przy zabudowaniu zwartym i $\frac{1}{6}$ tejże powierzchni przy zabudowaniu luźnym i gdy ponadto

b) więcej niż połowę, licząc według kubatury, pomieszczeń w budynkach, podlega przepisom ustawy o ochronie lokatorów.

(3) Odroczenie powyższe jest ważne do czasu zwolnienia z pod działania przepisów ustawy o ochronie lokatorów co najmniej połowy pomie-

szczeń, licząc według kubatury; w razie, gdy to nastąpi, właściciele odnośnych działek obowiązani są uiszczyć połowę przypadających na nich kosztów urządzenia ulicy lub placu komunikacyjnego. Drugą połowę tych kosztów wspomniani właściciele obowiązani są uiszczyć po całkowitym zwolnieniu wszystkich pomieszczeń w budynkach spod działania ustawy o ochronie lokatorów.

(4) Właściciele działek, na których znajdują się budynki, podlegające przepisom ustawy o ochronie lokatorów, gdy nie zachodzą warunki, określone w ust. 2, obowiązani są uiszczyć połowę kosztów urządzenia ulicy lub placu komunikacyjnego. Uiszczenie drugiej połowy tej kwoty odracza się na ich prośbę na warunkach, podanych w ust. 3 do czasu zwolnienia spod działania cytowanej ustawy wszystkich pomieszczeń w budynkach.

(5) W razie sprzedaży działek, określonych wyżej w ust. 1 i 2, przełożone koszty urządzenia ulicy lub placu komunikacyjnego, których spłata została odroczone, powinny być uiszczone przed przeniesieniem prawa własności na nowonabywców.

§ 12.

(1) W razie zawieszenia rozpatrzenia prośby o pozwolenie na budowę na podstawie art. 39 lub rozpatrzenia planu parcelacji na podstawie art. 58 prawa budowlanego na żądanie zainteresowanych uiszczenie należnych kosztów odracza się na okres o jeden rok dłuższy od okresu, na który zostało zawieszone rozpatrzenie prośby o pozwolenie na budowę lub planu parcelacji, przy czym za okres odroczenia procenty zwłoki pobierane nie będą.

(2) W przypadkach zasługujących na uwzględnienie Zarząd Miejski może odroczyć lub rozłożyć na raty uiszczenie przełożonych kosztów urządzenia ulicy lub placu na czas określony, albo do czasu sprzedaży lub zabudowania działki budynkami lub budynkiem większym, przy czym odroczenie lub rozłożenie na raty na okres dłuższy od lat 10-ciu wymaga uchwały Rady Miejskiej.

(3) W szczególności ulgi powyższe będą stosowane, gdy działka jest niezabudowana wyłącznie budynkiem mieszkalnym, o ile właściciel w nim zamieszkuje oraz o ile iloczyn powierzchni zabudowania wyrażonej w m. kw. przez liczbę kondygnacji nie przekroczy 150 m kw., przy czym w tych wypadkach Zarząd Miejski może zwolnić od odsetek za odroczenie jak również od zabezpieczenia należności.

§ 13.

Właściciele działek na terenach rozparcelowanych zwolnieni będą od przełożenia na nich wartości gruntów, zajętych pod ulice lub place, o ile grunty były wydzielone z terenów parcelowanych i przekazane Gminie tytułem darowizny.

UISZCZENIE NALEŻNOŚCI.

§ 14.

(1) Właściciele działek, pociągnięci do udziału w pokryciu kosztów urządzenia ulic i placów komunikacyjnych, obowiązani są uiszczyć przypadające na nich kwoty w ciągu 6-ciu miesięcy od daty doręczenia nakazów płatniczych.

(2) Od nakazów płatniczych interesowanym przysługuje prawo odwołania na ogólnych zasadach, stosowanych przy wymiarze danin komunalnych.

§ 15.

(1) Wartość gruntu, zajętego pod ulicę lub plac, a otrzymanego tytułem darowizny, zostanie darczyńcy zaliczona na przełożone na niego koszty z tytułu pierwszego urządzenia tej ulicy lub placu.

(2) W razie odroczenia uiszczenia lub rozłożenia na raty należności poszczególnym właścicielom działek, nie wyłączając przypadków, w których w myśl zasady niniejszej Zarząd Miejski obowiązany jest odroczyć uiszczenie należności — należności te winny być zabezpieczone przez wniesienie odpowiednich wpisów do ksiąg hipotecznych, przy czym koszty związane z zabezpieczeniem należności ponosi właściciel działki.

§ 16.

(1) Nieuiszczone w terminie kwoty ściągnięte zostaną w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek, zgodnie z ustawą z dnia 18 marca 1936 r. (Dz. U. R. P. nr 8, poz. 88), oraz kosztów egzekucyjnych według postanowień ustawy z dn. 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. nr 73, poz. 721), zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. nr 46, poz. 401).

(2) W czasie obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. nr 62, poz. 580), zmienionego częściowo rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. nr 4, poz. 24), z dnia 28 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. nr 10, poz. 78) oraz z dn. 15 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. nr 43, poz. 340) koszty egzekucyjne pobierane będą według przepisów tego rozporządzenia.

(3) Każda kwota wpłacona na należne koszty po terminie płatności, bądź dobrowolnie, bądź w drodze przymusowej, zarachowana zostanie w części na należne koszty, w części na odsetki, przypadające od kwoty zarachowanej na koszty.

PRZEPISY KOŃCOWE.

§ 17.

Uchwały Rady Miejskiej, określające ulice i wysokość kosztów, jakie mogą być przełożone, winny być powzięte przy uchwalaniu budżetu względnie budżetu dodatkowego.

§ 18.

Zasady niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia ich w „Dzienniku Zarządu m. st. Warszawy” z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1938r.

Poz. 51.

Zasady przekładania na właścicieli działek kosztów zamiany nawierzchni placów i ulic w m. st. Warszawie.

Uchwała Kolegium Tymczasowego Zarządu Miejskiego z dn. 27.I.1938 r. nr Kl. 922, zatwierdzona przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dn. 11.III.1938 r., nr S. S. 27—2 9.

Na podstawie art. 174 ust. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. nr 23, poz. 202) w brzmieniu ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. nr 56, poz. 405) oraz rozporządzenia Ministra Spraw

Wewnętrznych z dnia 15 lipca 1937 r. o obowiązku udziału właścicieli działek w pokryciu kosztów zamiany trwalej lub utrwalonej nawierzchni ulic i placów na nawierzchnię z ulepszonego materiału (Dz. U. R. P. nr 55, poz. 436), koszty zamiany nawierzchni ulic i placów — przekłada się na właścicieli działek, przyległych do tych ulic i placów, na zasadach następujących:

§ 1.

Koszty zamiany trwalej lub utrwalonej nawierzchni ulic i placów komunikacyjnych, jak: nawierzchnia szosowana z kamienia polnego itp., na nawierzchnię trwałą z ulepszonego materiału, jak: kostka, klinkier, beton, asfalt itp., będą przekładane na właścicieli działek, położonych na tych ulicach i placach, na zasadach i w trybie przekładania kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów, ustalonych decyzją Kolegium Tymczasowego Zarządu Miejskiego z dnia 27.I.38, nr Kl. 921 i 12.V. 1938 r., nr Kl. 139.

§ 2.

Koszty, określone w § 1-ym, będą przekładane:

a) gdy chodzi o ulice i place komunikacyjne, które uznane zostaną za nieprzeznaczone wyłącznie dla dojazdu i dojścia do działek budowlanych, przy nich położonych, uchwałą Rady Miejskiej powziętą na podstawie art. 174 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. nr 23, poz. 202), w brzmieniu ustawy z dn. 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. nr 56, poz. 405) i zatwierdzoną przez Ministra Spraw Wewnętrznych;

b) gdy nie zachodzą warunki, określone wyżej, tylko wówczas, gdy na takie przełożenie wyrażą zgodę właściciele, których działki łącznie posiadają co najmniej połowę frontu obu stron ulicy lub pewnego jej odcinka.

§ 3.

(1) Za koszty zamiany trwalej lub utrwalonej nawierzchni ulicy lub placu przyjmuje się różnicę pomiędzy kosztem urządzenia nowej nawierzchni a kosztem urządzania nawierzchni istniejącej.

(2) Do kosztów urządzenia nowej nawierzchni zalicza się:

a) koszt usunięcia nawierzchni istniejącej,

b) koszt budowy nowej nawierzchni wraz z kosztami robót ziemnych i podłoża, odpowiadającym rzeczywistym kosztom, względnie, gdy chodzi o ulice lub place szersze niż 20 m, koszty odpowiadające kosztom urządzenia nawierzchni jezdni o szerokości 10 m,

c) koszt ułożenia krawężnika betonowego na odpowiednim podłożu.

(3) Koszt urządzenia nawierzchni istniejącej przyjmuje się według rzeczywiście poniesionych kosztów, jeżeli nawierzchnia urządzona została w ostatnich 3-ach latach poprzedzających zamianę, w przeciwnym zaś razie według średnich cen jednostkowych, ustalonych na rok, w którym następuje zamiana.

(4) Wysokość kosztów, podlegających przełożeniu, nie może przekraczać kosztów wybudowania jezdni z bazaltowej drobnej kostki (półbruczku) z zalaniem spoin masą bitumiczną, bez kosztów urządzenia podłoża jezdni, lecz z kosztami robót ziemnych.

(5) W razie, gdyby rzeczywiste koszty urządzenia nowej nawierzchni były mniejsze od kosztów, ustalonych w uchwale Rady Miejskiej, za podstawę do obliczenia, w myśl zasad wyżej przytoczonych, przyjmuje się te rzeczywiste koszty.

§ 4.

Koszty zamiany nawierzchni będą przekładane po dokonaniu faktycznej zamiany i tylko wówczas, gdy uprzednio nie były przełożone koszty urządzenia pierwszej nawierzchni.

§ 5.

Z tytułu zamierzonej zamiany nawierzchni nie będą pobierane zaliczki na rzecz Gminy.

§ 6.

Płatność kwot, przypadających Gminie od poszczególnych właścicieli działek z tytułu zamiany nawierzchni, będzie rozkładana na żądanie tych właścicieli na raty miesięczne co najmniej na okres 2-letni od daty doręczenia nakazu płatniczego.

§ 7.

Uchwały Rady Miejskiej, określające ulicę i wysokość kosztów, jakie mogą być przełożone, winny być powzięte przy uchwalaniu budżetu względnie budżetu dodatkowego.

§ 8.

Zasady niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia ich w „Dzienniku Zarządu Miejskiego w m. st. Warszawie” z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1938 roku.

Poz. 52.

Plany zabudowania miasta.

O G Ł O S Z E N I E

Zarządu Miejskiego w m. st. Warszawie o planach zabudowania.

A. Na podstawie art. 8—51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16.II.1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. nr 23, poz. 202) w brzmieniu zmienionym Ustawą z dnia 14.VII.1936 r. (Dz. U. R. P. nr 56, poz. 405), Zarząd Miejski w m. st. Warszawie podaje do publicznej wiadomości o przystąpieniu do sporządzenia ogólnych i zarazem szczegółowych planów zabudowania, zmieniających częściowo istniejące prawomocne plany zabudowania dla następujących obszarów:

1. Obszaru, ograniczonego osiami ulic: Marymonckiej, al. Słowiańskiej i Leśnej oraz ogrodzeniem od strony południowej terenów C. I. W. F. wzdłuż ulicy Podleśnej do przecięcia się przedłużenia linii tego ogrodzenia z osią ul. Marymonckiej.

2. Obszaru, ograniczonego osiami ulic: Krasińskiego, Suzina, Marymonckiej i zachodnią linią zabudowania placu Wilsona do przecięcia się przedłużenia tej linii z osią ul. Krasińskiego.

3. Obszaru, ograniczonego osiami ulic: Obozowej, Magistrackiej, Ożarowskiej, Elekcyjnej, Obozowej, granicą administracyjną miasta, osią ul. Górczewskiej i kolei obwodowej do przecięcia się z osią ul. Obozowej.

4. Obszaru, ograniczonego osiami ulic: Targowej, Ratuszowej, 11 Listopada, osią torów głównych kolei obwodowej i osią torów łącznicy do dworca Wschodniego, osiami ulic: Kawęczyńskiej, Ząbkowskiej i Markowskiej, północną linią regulacyjną odcinka ul. Markowskiej od załamania jej

w kierunku południowo-zachodnim do ul. Brzeskiej, zachodnią linią regulacyjną ul. Brzeskiej, osią ul. Kijowskiej do przecięcia się z osią ul. Targowej.

Z treścią mających być sporządzonymi projektów planów zabudowania, wymienionych w pktach 1 i 2, interesowani mogą zaznajamiać się w Biurze Działu Regulacji i Pomiarów przy ul. Żelaznej nr 95-c w okresie 7-miu dni od daty ukazania się niniejszego ogłoszenia w godz. od 10—12 codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych, a po tym terminie w okresie dalszych 7-miu dni interesowani mogą zgłaszać do Biura Działu Regulacji i Pomiarów wnioski, dotyczące wyżej wspomnianych planów zabudowania.

Z treścią mającego być sporządzonym projektem planu zabudowania, wymienionego w pkt. 3 i 4, interesowani mogą zaznajamiać się w Biurze Działu Regulacji i Pomiarów przy ulicy Żelaznej nr 95-c w okresie od dnia 1.IX.1938 do dnia 7.IX.1938 r. w godzinach od 10—12 codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

W okresie od dnia 8.IX.1938 r. do dnia 14.IX.1938 r. interesowani mogą zgłaszać do Biura Regulacji i Pomiarów wnioski, dotyczące planów zabudowania, wymienionych w pkt. 3 i 4.

B. Na podstawie art. 8—51 rozporządzenia wymienionego w pkt A., Zarząd Miejski w m. st. Warszawie podaje do publicznej wiadomości o przystąpieniu do sporządzenia ogólnego planu zabudowania, zmieniającego częściowo istniejący prawomocny plan zabudowania dla obszaru ograniczonego osiami ulic: al. Sobieskiego, Chelmskiej do przecięcia z przedłużeniem wschodniej granicy nieruchomości państwowej nr hip. 1720, wschodnią i południową granicą nieruchomości nr hip. 1720, przedłużeniem południowej granicy tej nieruchomości do przejścia z osią al. Sobieskiego.

Z treścią mającego być sporządzonym projektem planu zabudowania interesowani mogą zaznajamiać się w Biurze Działu Regulacji i Pomiarów przy ul. Żelaznej nr 95-c w okresie 7-miu dni od daty ukazania się niniejszego ogłoszenia w godz. od 10—12 codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych, a po tym terminie, w okresie dalszych 7-miu dni, interesowani mogą zgłaszać do Biura Działu Regulacji i Pomiarów wnioski, dotyczące wyżej wspomnianego planu zabudowania.

C. Na podstawie art. 35 rozporządzenia wymienionego w pkt. A, Zarząd Miejski w m. st. Warszawie podaje do publicznej wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie artykułu 33 rozporządzenia wymienionego w pkt. A, orzeczeniem z dnia 31.III.1938 r. za nr BO-17-3/17 zatwierdziło ogólny i szczegółowy plan zabudowania terenu ograniczonego północną i zachodnią granicą posesji nr hip. 2165-B i jej przedłużeniem w kierunku południowym, osią ul. Franciszkańskiej, północnym przedłużeniem i zachodnią granicą posesji nr hip. 1798, zachodnimi granicami posesji nr hip. 1797, 1774, południową granicą posesji nr hip. 1774, prostą, przeprowadzoną przez wschodnie lice pałacu Krasińskich, prostą, równoległą do osi ul. Św. Jerskiej, oddaloną od niej o 30 m w kierunku południowym, granicą zachodnią posesji nr hip. 5761, jej przedłużeniem w kierunku północnym, osią ul. Św. Jerskiej, istniejącą wschodnią linią zabudowania ul. Nowiniarskiej i jej przedłużeniem w kierunku południowym i północnym, północną istniejącą linią zabudowania ul.

Franciszkańskiej, wschodnimi granicami posesji nr nr hip. 1810/11, 2176, 2176-B, 2176-D, ich przedłużeniem w kierunku północnym, południową granicą posesji Szpitala Św. Jana Bożego, zachodnim licem budynku Szpitala Św. Jana Bożego wzdłuż ul. Bonifraterskiej, jego przedłużeniem w kierunku północnym, osią ul. Konwiktorskiej, osią istniejącej ul. Bonifraterskiej, osią ul. Muranowskiej, linią równoległą poprowadzoną w odległości 37 m od istniejącej zachodniej linii zabudowania ul. Bonifraterskiej, przecinającej posesję nr nr hip. 2161-A, 2161, 2162-B, 2162, prostą równoległą, poprowadzoną w odległości 65 m od zachodniej granicy posesji nr hip. 5495, przecinającą posesję nr hip. 2163, 2164 do przecięcia i północną granicą posesji nr hip. 2165-B, w granicach, oznaczonych na zatwierdzonym planie zabudowania literami: A-B-C-D-E-F-G-H-I-K-L-L (po osi ul. Ś-to Jerkskiej) -L'-O-P-R-S-T-V-W-A.

Powyższy, zatwierdzony plan zabudowania przechowuje się w Biurze Działu Regulacji i Pomiarów przy ul. Żelaznej nr 95-c, może być przeglądany przez interesowanych codziennie oprócz niedziel i dni świątecznych w godzinach od 10—12.

Warszawa, dnia 31 maja 1938 r.

Za PREZYDENTA MIASTA

Kierownik Działu Regulacji i Pomiarów
(—) inż. S. Różański

Poz. 53.

Otwarcie kanałów i przewodów wodociągowych.

Stosownie do § 29 zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 1 sierpnia 1936 r. w sprawie przepisów miejscowych o zaopatrywaniu ludności w wodę oraz o usuwaniu nieczystości i wód opadowych w m. st. Warszawie (Monitor Polski 187), Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji m. st. Warszawy niniejszym zawiadamia, że w dniu 17.V.1938 r. zostały otwarte kanały:

między ul. ul.: Nowomiejską, Podwalem oraz Szerokim Dunajem (renowacja),

o czym zostało wywieszone odpowiednie obwieszczenie.

*

Stosownie do § 3 zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 1 sierpnia 1936 r. w sprawie przepisów miejscowych o zaopatrywaniu ludności w wodę oraz o usuwaniu nieczystości i wód opadowych w m. st. Warszawie („Monitor Polski” — 187), Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji m. st. Warszawy niniejszym zawiadamia, że w dn. 31.V.1938 r. zostały otwarte przewody wodociągowe

na ul. 1) Lisa Kuli od istniejącego przewodu do ul. Felińskiego, 2) Stefana Czarnieckiego od ul. Gen. Żajączka w str. ul. Lisa-Kuli, 3) Ks. Felińskiego w poprzek al. Wojska Polskiego.

o czym zostało wywieszone odpowiednie obwieszczenie.

(—) W. Rabczewski.
DYREKTOR

Redaktor: Stanisław Sierosławski.

Drukarnia Miejska — Miodowa 23.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Wycieczki.

Sekcja Oświaty Pozaszkolnej Wydziału Oświaty i Kultury organizuje w czerwcu br. następujące wycieczki: niedziela 12.VI g. 10.30 — Wilanów (przewodnik dr A. Brzeczowski), niedziela 12.VI g. 10 — Raszyn (przewodnik J. Tarczyński), niedziela 19.VI g. 12 — Belweder — Muzeum państwowe (przewodnik dr A. Gayl), niedziela 19.VI g. 12 — Bielany — Klasztor, Pustelnia, Katakumby (przewodnik dr A. Brzeczowski), niedziela 26.VI g. 10 — Łazienki — Pałac (przewodnik dr A. Gayl), niedziela 26.VI g. 9 — Filtry (przewodnik miejscowy).

Informacje i sprzedaż biletów po 25 gr na wszystkie wycieczki w Sekcji Oświaty Pozaszkolnej, Koszykowa 9, III piętro, tel. 8-19-73, w godz. 10—12, oraz w Biurze Propagandy Teatrów i Sztuki, ul. Marszałkowska 111, front, I piętro, tel. 2-20-19, w godz. 11—20. W przeddzień wycieczki należy upewnić się telefonicznie, czy wycieczka się odbędzie.

W biurze Sekcji Oświaty Pozaszkolnej (Koszykowa 9) nabyć można krótkie opisy następujących wycieczek: Zamek Królewski (10 gr), Łazienki Królewskie (10 gr), Teatr Wielki i Narodowy (5 gr), Sejm i Senat (5 gr), Bielany (5 gr), Cytadela (5 gr) oraz „Przewodnik drzewoznawczy po Parku Paderewskiego” (50 gr).

Zmiana adresu.

Wydział Ewidencji Ludności m. st. Warszawy zawiadamia, że Okręgowe Biuro Meldunkowe nr XI, mieszczące się dotychczas przy ul. Wilczej nr 58, zostało z dniem 7 czerwca przeniesione na ul. Emili Plater nr 33.

Przeźroczarnia Muzeum Higieny.

Miejskie Muzeum Higieny posiada własną, bogato wyposażoną przeźroczarnię. W roku budżetowym 1937/38 w przeźroczarni, której przybyło ponad 100 nowych klisz, wzmożł się wydatnie ruch. W br. wypożyczono 455 kompletów o łącznej liczbie 122.000 przeźroczy, obrazujących walkę z chorobami zakaźnymi, drogi szerzenia się zakażeń itp., podczas gdy w roku poprzednim wypożyczono tylko 316 kompletów (7.800 klisz). Wypożyczane przeźrocza wyświetlano w ciągu tego roku 1.000 razy (w r. 660 razy).

DZIAŁ OGŁOSZEŃ

OGŁOSZENIE.

Wydział Szpitalnictwa Zarządu Miejskiego w m. st. Warszawie podaje do wiadomości, że ogłasza przetarg nieograniczony na dostawę gazy i bandaży dla Miejskiej Składnicy Mat. Aptecznych z terminem składania ofert do godz. 12 dnia 27 czerwca 1938 r.

Blizszych informacji w sprawie przetargu udziela Miejska Składnica Mat. Aptecznych, ul. Miodowa nr 23, w godz. 11—13 (prócz niedziel i świąt).

OGŁOSZENIE.

Wydział Szpitalnictwa Zarządu Miejskiego w m. st. Warszawie podaje do wiadomości, że ogłasza przetarg nieograniczony na dostawę preparatów galenowych i intraktów dla Miejskiej Składnicy Mat. Aptecznych z terminem składania ofert do godz. 10 dnia 25 czerwca 1938 r.

Blizszych informacji w sprawie przetargu udziela Miejska Składnica Mat. Aptecznych, ul. Miodowa nr 23, w godz. 11—13 (prócz niedziel i świąt).

ZAGUBIONO dowód osobisty, wydany przez Zarząd Miejski na nazwisko Winkowski Władysław.	ZAGUBIONO dowód osobisty, wydany przez Zarząd Miejski na nazwisko Brzuska Łucja.
3-2	3-3
ZAGUBIONO dowód osobisty, wydany przez Zarząd Miejski na nazwisko Maria - Antonina Koryout Daszkiewicz.	ZAGUBIONO zgłoszenie rejestracji firm nr 22770, wydane przez Wydział Przemysłowy na firmę „Broun i Rowiński”.
3-3	3-3